

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2015

1734/2015

Valtioneuvoston asetus

yritysten yhteishankkeisiin myönnettävästä kansainvälistymisavustuksesta vuosina
2016 - 2020

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, säädetään valtionavustuslain (688/2001) 8 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tällä asetuksella säädetään valtion talousarvion momenttien 32.01.40 ja 32.20.43 perusteella yritysten yhteishankkeisiin vuosina 2016 – 2020 myönnettävien valtionavustusten myöntämisestä, maksamisesta ja käytöstä.

Tämän asetuksen mukaista valtionavustusta voidaan myöntää Euroopan komissiolle annetun kansainvälistymisavustuksen notifikaation (yhteishankkeiden notifikaatio) nojalla.

Valtionavustusta voidaan lisäksi myöntää Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen annetun komission asetuksen (EU) N:o 1407/2013 nojalla.

2 §

Valtionapuviranomainen

Valtionapuviranomainen tämän asetuksen mukaisia messuhankkeita tai vientiverkostohankkeita ja kumppanuusohjelmia avustettaessa on Innovaatorahoituskeskus Tekes.

Muita hankkeita avustettaessa valtionapuviranomainen on työ- ja elinkeinoministeriö. Jos haetun valtionavustuksen määrä on enemmän kuin 500 000 euroa on valtionapuviranomainen työ- ja elinkeinoministeriö.

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) yhteishankkeella yritysten yhdessä toteuttamaa hanketta, joka voi sisältää yksittäisen tapahtuman tai ajallisesti laajemmin tapahtumakokonaisuuden ja johon osallistuu vähintään neljä yritystä, jollei hankkeen luonteesta muuta johdu;

2) vientiverkostohankkeella, vientirenkaalla ja kumppanuusohjelmalla pitkäkestoista yritysryhmän yhteishanketta, jonka tarkoituksena on pääasiassa kansainvälistymisen edistäminen ja viennin aloittaminen tai lisääminen tietyille markkina-alueelle;

3) kaupallis-teollisella viestinnällä ja markkinoinnilla sekä strategisilla kärkihankkeilla sellaisia hankkeita, joissa edistetään suomalaisten yritysten tuotteiden ja palveluiden tunnettua yleisesti ja joihin ei välttämättä osallistu yrityksiä.

4 §

Avustettavat hankkeet

Valtionavustusta voidaan myöntää Suomessa rekisteröityjen teollisten ja palveluyritysten yhteishankkeisiin, jotka parantavat vientiään aloittavien pienten ja keskisuurten yritysten valmiuksia kansainvälistyä, edistävät uuden vientitoiminnan käynnistämistä tai uuden markkina-alueen avaamista, lisäävät vientiä yritysten vanhoille markkina-alueille, monipuolistavat viennin rakennetta, edistävät yritysten ja uusien innovaatioiden pääsyä markkinoille tai muuten edistävät yritysten kansainvälistymistä sekä kansainvälistä kilpailukykyä.

Valtionavustusta voidaan myöntää myös kaupallis-teollisille viestintä- ja markkinointihankkeille sekä strategisille kärkihankkeille, laajoille matkailun ulkomaan markkinoinnin hankkeille, laajoille yritysten toteuttamille kulttuurivientiä edistäville hankkeille ja erityisistä syistä muille suomalaisten yritysten kansainvälistymistä ja vientiä edistäville hankkeille.

Valtionavustusta voidaan myöntää hankkeelle enintään yhdeksi vuodeksi kerrallaan, jollei hankkeen luonteesta muuta johdu.

5 §

Valtionavustuksen saaja

Valtionavustus voidaan myöntää ja maksaa yhteishankkeeseen osallistuvalla Suomessa rekisteröidylle yritykselle. Valtionavustusta voidaan myöntää ja maksaa myös yhteisölle, joka vastaa hankkeen toteuttamisesta ja joka yhteishankkeissa kanavoi valtionavustuksen hankkeeseen osallistuville yrityksille.

Valtionavustuksen myöntämisen ja maksamisen edellytyksenä on, että valtionavustuksen saajalla arvioidaan olevan jatkuvan kannattavan toiminnan edellytykset ja että valtionavustuksen saaja ei ole olennaisesti laiminlyönyt velvollisuuksiaan suorittaa veroja tai muita julkisia lakisääteisiä maksuja ja että hankkeen toteuttamiseen on riittävä suomalainen intressi.

Ulkomailla rekisteröidyille yhteisöille valtionavustusta yhteishankkeisiin voidaan myöntää vain, jos valtionavustus kanavoituu suomalaisten yritysten viennin ja kansainvälistymisen edistämiseen. Valtionavustusta voidaan myöntää vain yhteisöille, joilla on toteennäytettyä kokemusta yritysten kansainvälistymishankkeiden toteuttamisesta.

6 §

Valtionavustuksen käyttökohteet

Valtionavustuksen käyttökohteina voivat olla:

- 1) kansainväliset messut ja näyttelyt ulkomailla sekä yritysryhmien ulkomaille suuntautuvat markkinaselvitys- ja tiedonhankintamatkat ja muut vastaavat viennin ja kansainvälistymisen edistämiseen liittyvät tapahtumat;
- 2) yritysten kansainvälistymisvalmiuksien parantamiseen liittyvä koulutus ja konsultointi;
- 3) yritysten yhteiset ulkomaille suunnatut tiedotus- ja viestintäkampanjat sekä yhteisesti toteutetut lehtimies-, ostaja-, asiantuntija- ja vaikuttajaryhmien vierailut Suomeen;
- 4) vientiverkostohankkeet, vientirenkaat ja kumppanuusohjelmat;

- 5) ulkopuolisten ja hakijasta riippumattomien tahojen tekemät markkinaselvitykset;
- 6) kaupallis-teolliset viestintä- ja markkinointihankkeet sekä eri toimialojen strategiset kärkihankkeet;
- 7) osallistumiset kansainvälisen maailmannäyttelyjärjestön BIE:n rekisteröimiin tai tunnustamiin maailmannäyttelyihin.

7 §

Hyväksyttävät kustannukset

Hyväksyttäviä kustannuksia ovat hankkeen toteuttamisen kannalta välttämättömät kustannukset. Välttämättömiä kustannuksia eivät ole osallistuvien yritysten oman toiminnan kustannukset, vapaaehtoiset henkilösivukustannukset eivätkä sellaiset vähämerkityksiset kustannukset, joilla ei ole olennaista vaikutusta hankkeen toteuttamiseen.

8 §

Valtionavustuksen määrä

Valtionavustusta voidaan myöntää enintään 50 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista, jollei jäljempänä toisin säädetä. Yhteishankkeissa valtionavustusta voidaan myöntää pienille ja keskisuurille yrityksille enintään 50 prosenttia ja muille yrityksille enintään 40 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista. Vientiverkostohankkeissa, vientirenkaissa ja kumppanuusohjelmissa valtionavustus voi olla pienille yrityksille enintään 65 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista.

Pieni ja keskisuuri yritys määritellään mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä annetussa komission suosituksessa 2003/361/EY.

Valtionavustusta voidaan myöntää enintään 75 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista lehtimiesvierailuihin ja tiedonhankintamatkoihin sekä valtakunnallisiin ja alueellisesti merkittäviin hankkeisiin, joihin ei osallistu yrityksiä tai joiden kustannukset ovat vaikeasti yrityskohtaisesti kohdennettavissa tai jos hankkeen hyöty kohdistuu laajalle yritysjoukolle tai hanke on luonteeltaan poikkeava ja riskialtis. Edustus-, vastaanotto- ja tarjoilukustannuksiin valtionavustusta voidaan myöntää vain erityisistä syistä ja enintään 25 prosenttia.

Jos valtionavustusta hakevan yhteisön toiminnan menoihin ei myönnetä muuta julkista tukea, voidaan valtionavustusta lisäksi myöntää enintään 10 prosenttia myönnetyn valtionavustuksen määrästä hankkeen yleishallintokustannuksiin.

9 §

Eräät yksittäiset kustannuserät

Yhteishankkeisiin voi sisältyä yksittäisiä kustannuseriä, joiden valtionavustus voi ylittää 8 §:ssä mainitut prosenttiosuudet, jos se on valtionavustuksen myöntämisen tavoitteiden saavuttamiseksi välttämätöntä ja perusteltua.

10 §

Yhteishankkeessa saatavat tulot

Yhteishankkeessa saatavat tulot otetaan huomioon vähennyksinä ennen avustuksen lopullisen määrän vahvistamista. Yhteishankkeen hallinnoijan hankkeeseen osallistuvilta yrityksiltä perimät kohtuulliset järjestely- tai vastaavat muut palkkiot eivät ole tässä tarkoitettuja yhteishankkeen tuloja.

11 §

Valtionavustuksen hakeminen

Valtionavustusta haetaan valtionapuviranomaiselta ennen hankkeen aloittamista tai sen käynnistymistä. Hakemuksessa on esitettävä:

- 1) tiedot hakijasta;
- 2) selvitys kyseessä olevan toimialan tai yritysryhmän viennin taikka laajoissa hankkeissa kansainvälisen liiketoiminnan kehitysnäkymistä;
- 3) yhteishankkeen tavoitteet ja kuvaus;
- 4) tiedot yhteishankkeeseen osallistuvista yrityksistä, jos yritysten nimeäminen hankkeen luonteen vuoksi on hakemusvaiheessa mahdollista;
- 5) tapahtumakohtainen kustannusarvio jokaisesta hakemukseen liittyvästä yksittäisestä hankkeesta ja pitkäkestoisissa hankkeissa toimintasuunnitelma;
- 6) selvitys hankkeen tavoitteiden toteutumisen seurannasta ja arvioinnista.

Hakemukseen voidaan pyytää liitettävän hakijan viimeksi päättyneen tilikauden tilinpäätös ja toimintakertomus, kaupparekisteriote, selvitys hakijan ennakkoperintärekisteriin kuulumisesta ja hakijan verovelkatodistus.

Tarvittaessa hakemuksessa on lisäksi esitettävä selvitys avustuksen kilpailuvaikutuksista.

Valtionavustuksen käyttöajan pidentämistä ja muita avustuksen käyttöön liittyviä sisällöllisiä muutoksia on haettava päätöksessä määrätyn selvityksen antamisen määräajassa.

12 §

Pitkäkestoiset hankkeet

Pitkäkestoisissa yhteishankkeissa, joihin sisältyy useita yksittäisiä tapahtumia, valtionapuviranomaiselle on toimitettava tapahtumakohtainen kustannusarvio ja luettelo tapahtumaan osallistuvista yrityksistä ennen kunkin yksittäisen tapahtuman alkamista.

13 §

Selvitys valtionavustuksen käytöstä

Valtionavustuksen saajan tulee antaa valtionapuviranomaiselle selvitys valtionavustuksen käytöstä kuuden kuukauden kuluessa avustuspäätöksen mukaisesta käyttöajan päättymisestä. Selvityksen tulee sisältää:

- 1) selvitys hankkeen toteutumisesta verrattuna suunniteltuun hankkeeseen;
- 2) selvitys hankkeen toteutuneista menoista ja tuloista; pitkäkestoisissa hankkeissa tulot ja menot on yksilöitävä kunkin yksittäisen tapahtuman osalta erikseen;
- 3) tilintarkastajan lausunto, jollei päätöksessä toisin määrätä;
- 4) arvio hankkeen tuloksellisuudesta ja vaikuttavuudesta.

Valtionavustuksen saaja on pyynnöstä velvollinen toimittamaan valtionapuviranomaiselle myös muita hankkeen toteutumiseen, seurantaan ja valtionavustuksen käyttöön liittyviä tietoja.

14 §

Valtionavustuksen maksaminen

Valtionavustuksen lopullinen määrä vahvistetaan ja valtionavustus maksetaan valtionavustuksen saajalle toteutuneiden, maksettujen ja hyväksytyjen kustannusten perusteella sen jälkeen, kun avustuksen käytöstä on esitetty valtionapuviranomaiselle 13 §:n mukainen selvitys.

Pitkäkestoisissa tai laajoissa yhteishankkeissa voidaan perustelluista syistä tai, jos hankkeen toteuttaminen muuten vaarantuisi, maksaa hakemuksesta ennakkoon 50 prosenttia myönnetystä valtionavustuksesta hankkeen alkaessa ja 30 prosenttia hankkeen puolessa välissä. Jos ennakon maksamisen perusteena on huomattaviin ennakkomaksuihin tai muihin vastaaviin eriin sitoutuminen, ennakon määrä voi hankkeen alkaessa olla suurempi, kuitenkin enintään 80 prosenttia myönnetystä valtionavustuksesta.

15 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2016 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2020.

Ennen tämän asetuksen voimaan tuloa myönnettyihin avustuksiin sovelletaan säännöksiä, jotka olivat voimassa, kun avustus myönnettiin.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2015

Ulkomaankauppa- ja kehitysministeri Lenita Toivakka

Ylitarkastaja Natalia Härkin